

Bakır Taç

Yavuz DEMİRKIRAN

Bakır Taç

Yavuz DEMİRKİRAN

Yeşil bir tepenin üzerindeki aydınlık şatoda, dalgalı kestane rengi saçlı ve ela gözlü küçük bir çocuk olan Prens Cedric yaşıyordu. Annesi Kraliçe Elara, koyu zümrüt rengi bir elbise ve sakın bir gülümseme taşıyordu. Cedric sık sık dinlemeden emirler verirdi. 'Kahvaltımı hemen getir!' diye bağırır, sabırsızca ayağını yere vururdu. Hizmetçiler acele ederdi ama yüzleri yorgun ve üzgün görünürdü.

Bir sabah Kraliçe Elara, Cedric'e ahşap bir kutu uzattı. İçinde eski, donuk ve ezik bir bakır taç vardı. 'Bu taç büyük büyükbabanındı,' dedi yumuşak bir sesle. 'Bir zamanlar parlak ve ışıltılıydı. Onu tak, göreceksin.' Cedric tacı başına koydu. Ağır ve serin hissettirdi. Bir gün yeniden parlamayıp parlamayacağını merak etti.

Cedric bakır tacı takıp mutfağa gitti. 'Bana on iki krep yap!' diye emretti. 'Ve acele et!' Aşçı iç çekti ve koşturdu. Birdenbire tac, eski marul gibi yeşile döndü! Cedric şaşkınlıkla nefes aldı. 'Ne oldu?' diye haykırdı. Tacı ovdu ama yeşil kaldı. Parlak bakır gitmişti. Cedric kaşlarını çattı, şaşkın ve üzgündü.

Cedric, Kraliçe Elara'nın oturduğu taht salonuna koştu. 'Anne, tacım yeşile döndü!' diye sızlandı. Kraliçe Elara ona sevgiyle baktı. 'Tacın özel bir büyüsü var,' dedi. 'Ne zaman adaletsiz bir emir versen yeşile döner. Bencillik yaptığında parlaklığını kaybeder.' Cedric yeşil taca baktı. Yeniden parlamasını istiyordu. 'Nasıl düzeltebilirim?' diye sordu.

Kraliçe Elara gülümsedi. 'Halkını dinle,' dedi. 'Adil ve nazik ol.' Cedric bunun ne demek olduğundan emin değildi. Denemeye karar verdi. Ertesi gün demircinin dükkânına gitti. Demirci Tomas iri ve güçlüydü, gür kızıl sakallıydı ve yanaklarında is vardı. Bir nal dövüyordu. 'Majesteleri!' dedi şaşkınlıkla.

'Yeni bir zırh takımına ihtiyacım var,' diye duyurdu Cedric. 'Ve yarına kadar hazır olmalı!' Tomas başını salladı. 'Bu imkânsız, Majesteleri. İyi zırh zaman alır.' Cedric bağırmak için ağzını açtı ama taç ağırlaştı. Annesinin sözlerini hatırladı. 'Ne kadar sürer?' diye sordu. Tomas gözlerini kırıştırdı. 'En az bir hafta.' Cedric yavaşça başını salladı.

Cedric köyde yürüdü. Kıvrıkcık siyah örgülü ve aralıklı dişli gülümsemesi olan hizmetçi kız Mira'yı gördü. Ağır bir çamaşır sepeti taşıyordu. 'Mira, bana bir atıştırma getir!' diye emretti Cedric. Mira iç çekti. 'Çok işim var, Majesteleri.' Taç daha koyu bir yeşile döndü. Cedric ona dokundu. 'Neden hep yeşil?' diye mırıldandı. Mira ona merakla baktı.

Cedric şatonun dışındaki bir banka oturdu. Tacın pürüzlü, yeşil yüzeyini hissetti. 'Belki de dinlemeliyim,' dedi kendi kendine. Mira'yı yeniden buldu. 'Ne işler yapıyorsun?' diye sordu. Mira'nın yeşil gözleri büyüdü. 'Bulaşık yıkıyorum, yerleri ovuyorum ve çamaşır taşıyorum,' dedi. 'Şafaktan akşama kadar.' Cedric dinledi. 'Bu çok fazla,' dedi. 'Dinlenebiliyor musun?'

Mira başını salladı. 'Pek değil,' dedi. 'Diğer hizmetçiler ve ben hep yorgunuz.' Cedric bunu düşündü. Daha önce hiç sormamıştı. Taç biraz daha hafif hissettirdi. 'Annemle konuşacağım,' dedi. Mira aralıklı dişli gülümsemesini gösterdi. 'Gerçekten mi, Majesteleri?' Cedric başını salladı. 'Evet. Adil olmak istiyorum.' Taç, çok az da olsa daha az yeşil parladı.

Cedric yeniden demirci Tomas'a gitti. 'Seni acele ettirmem için emir verdiğim için özür dilerim,' dedi. 'Lütfen zırhı bir haftada yap.' Tomas'ın mavi gözleri parladı. 'Teşekkür ederim, Majesteleri.' Sonra Cedric mutfağı ziyaret etti. 'Daha az krep yapabilirsin,' dedi aşçıya. 'Ve dinlenebilirsin.' Aşçı önce şaşırdı, sonra mutlu oldu. Taç hafifçe ısıldadı.

O akşam Kraliçe Elara, Cedric'i yanına çağırdı. 'Dinlediğini duyuyorum,' dedi, koyu kahverengi gözleri sıcacıktı. 'Bana ne öğrendiğini anlat.' Cedric derin bir nefes aldı. 'Hizmetçiler çok fazla çalışıyor. Tomas'ın iyi iş için zamana ihtiyacı var. Ben bencildim.' Tacına dokundu. 'Hâlâ yeşil ama daha hafif hissettiriyor.' Kraliçe Elara gülümsedi. 'Devam et, oğlum.'

Ertesi gün Cedric büyük salonda bir toplantı düzenledi. Demirci Tomas geldi, hizmetçi kız Mira ve daha birçokları. 'Neye ihtiyacınız olduğunu söyleyin,' dedi Cedric. Önce Tomas konuştu. 'Daha kısa çalışma saatlerine ihtiyacımız var,' dedi. Mira başını salladı. 'Ve dinlenmek için zaman.' Cedric dikkatle dinledi. Bir plan yaptı. Taç, küçük bir mum gibi hafifçe parlamaya başladı.

Cedric bu kez adil olan yeni emirler verdi. 'Herkes her öğleden sonra iki saat dinlenecek,' diye duyurdu. 'Ve kimse karanlıktan sonra çalışmayacak.' Halk sevinçle bağırdı. Tomas, Cedric'in sırtına dostça vurdu. Mira ona sarıldı. 'Teşekkür ederim, Prens Cedric!' dedi. Bakır taç daha parlak parladı, yeşil güneşteki sis gibi soldu. Cedric içinin ısındığını hissetti.

Haftalar geçti ve Cedric dinlemeye devam etti. Sorular sordu ve adil kurallar koydu. Taç her gün daha da parladı. Bir sabah aynaya baktı ve şaşkınlıkla nefes aldı. Taç saf bakırdı, parlak ve ışıltılı! Kraliçe Elara görmeye geldi. 'Başardın,' dedi gururla. 'Adil ve alçakgönüllü olmayı öğrendin.' Cedric gülümsedi. 'Zor değildi,' dedi. 'Sadece dinlemem gerekiyordu.'

Cedric parlak bakır tacını takıp köy şenliğine gitti. Mira onunla dans etti ve Tomas çekiciyle neşeli bir melodi çaldı. Herkes güldü ve kutladı. 'Sen iyi bir prenssin,' dedi Mira. Cedric başını salladı. 'Öğreniyorum,' dedi. 'Ve dinlemeye devam edeceğim.' Taç güneş ışığında pırıldadı. Bütün krallık mutlu ve huzurlu hissetti.

Kraliçe Elara elini Cedric'in omzuna koydu. 'Alçakgönüllü kalpli, iyi bir lider herkesi mutlu eder,' dedi. Cedric başını salladı. Halkına baktı; gülümsüyor ve özgürdüler. 'Her zaman adil olmaya çalışacağım,' diye söz verdi. Ve parlak, ışıltılı bakır taç başında hafifçe durdu. Cedric, dinlemenin ve nezaketin liderlik etmenin en iyi yolları olduğunu öğrenmişti.